

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 14. ledna 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Centrale Raad van Beroep – Nizozemsko) – Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv) v. M. S. Demirci a další

(Věc C-171/13) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Dohoda o přidružení EHS-Turecko — Sociální zabezpečení migrujících pracovníků — Neuplatnění ustanovení o bydlišti — Doplnkové dávky poskytované na základě vnitrostátních právních předpisů — Podmínka bydliště — Uplatnění ohledně bývalých tureckých pracovníků — Turečtí státní příslušníci, kteří nabyli státní příslušnost hostitelského členského státu“

(2015/C 073/04)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Centrale Raad van Beroep

Účastníci původního řízení

Navrhovatel v řízení o opravném prostředku: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv)

Odpůrci v řízení o opravném prostředku: M. S. Demirci, D. Cetin, A. I. Önder, R. Keskin, M. Tüle, A. Taskin

Výrok

Ustanovení rozhodnutí Rady přidružení č. 3/80 ze dne 19. září 1980 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení členských států Evropských společenství na turecké pracovníky a jejich rodiny, posuzovaná též ve světle článku 59 dodatkového protokolu podepsaného dne 23. listopadu 1970 v Bruselu a uzavřeného, schváleného a potvrzeného jménem Společenství nařízením Rady (EHS) č. 2760/72 ze dne 19. prosince 1972, musí být vykládána v tom smyslu, že státní příslušníci členského státu, kteří se jakožto turečtí pracovníci účastnili řádného trhu práce v tomto státě, se nemohou z důvodu skutečnosti, že si ponechali tureckou státní příslušnost, dovolávat článku 6 rozhodnutí č. 3/80 k tomu, aby zabránili uplatnění požadavku pobytu stanoveného právními předpisy zmíněného státu pro výplatu zvláštní nepřispěvkové dávky ve smyslu článku 4 odst. 2 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, ve znění nařízení Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 647/2005 ze dne 13. dubna 2005.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 178, 22.6.2013.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 15. ledna 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Centrale Raad van Beroep – Nizozemsko) – Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank v. L.F. Evans

(Věc C-179/13) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Určení právních předpisů vztahujících se na pracovníka v oblasti sociálního zabezpečení — Nařízení (EHS) č. 1408/71 — Použitelnost — Zaměstnání státního příslušníka členského státu na konzulátu třetího státu sídlícího na území jiného členského státu, na jehož území má pobyt — Vídeňská úmluva o konzulárních stycích — Článek 71 odst. 2 — Vnitrostátní právní předpisy přiznávající výhody, výsady a imunity osobám s trvalým pobytem“

(2015/C 073/05)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Centrale Raad van Beroep

Účastníci původního řízení

Žalobce: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Žalovaná: L. F. Evans

Výrok

Článek 2 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996, dále pozměněném nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1992/2006 ze dne 18. prosince 2006 ve spojení s článkem 16 tohoto nařízení musí být vykládán v tom smyslu, že v době, kdy byl státní příslušník členského státu zaměstnancem konzulátu třetího státu sídlícího na území členského státu, kde má uvedený státní příslušník pobyt, přičemž není jeho státním příslušníkem, se na tohoto státního příslušníka nevztahují právní předpisy členského státu ve smyslu tohoto ustanovení, pokud není uvedený státní příslušník pojištěn ve vnitrostátním systému sociálního zabezpečení na základě právních předpisů přijímajícího členského státu, které byly přijaty na základě čl. 71 odst. 2 Vídeňské úmluvy o konzulárních stycích uzavřené ve Vídni dne 24. dubna 1963.

(¹) Úř. věst. C 189, 29.6.2013.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 14. ledna 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – The Queen, na žádost de Eventech Ltd v. The Parking Adjudicator

(Věc C-518/13) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Hospodářská soutěž — Státní podpory — Článek 107 odst. 1 SFEU — Povolení používat jízdní pruh pro autobusy vydané pouze vozidlům londýnské taxislužby, avšak nikoliv vozidlům poskytujícím smluvní přepravu osob — Pojem ‚státní podpora‘ — Státní zdroje — Ekonomická výhoda — Selektivní výhoda — Vliv na obchod mezi členskými státy“

(2015/C 073/06)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: The Queen, na žádost de Eventech Ltd

Žalovaný: The Parking Adjudicator

za přítomnosti: London Borough of Camden, Transport for London

Výrok

1) Skutečnost, že londýnským taxi je pro účely vytvoření bezpečného a efektivního dopravního systému umožněna jízda v jízdním pruhu pro autobusy v době, kdy v tomto pruhu platí omezení jízdy, kdežto vozidlům poskytujícím smluvní přepravu osob je s výjimkou nástupu a výstupu předem objednaných cestujících zakázáno uvedené pruhy používat, podle všeho neimplikuje použití státních prostředků či poskytnutí uvedeným taxi hospodářské selektivní výhody ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, což však přísluší ověřit předkládajícímu soudu.